

Gdańsk, dnia 25 listopada 2019 r.

Sygn. akt D 67/19

P O S T A N O W I E N I E

Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego
Okręgowej Izby Radców Prawnych w Gdańsku

w składzie :

Przewodniczący : Anna Bogdanis

Członkowie : Elżbieta Czarnecka

Władysław Leszczyński

Protokolant : Dominika Wesolowska

po rozpoznaniu w dniu 25 listopada 2019 r. w Gdańsku, na posiedzeniu jawnym odwołania [REDAKTURA] i [REDAKTURA] od postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego z dnia 31 lipca 2019 r. o umorzeniu dochodzenia, w sprawie dotyczącej radcy prawnego [REDAKTURA], na podstawie art. 437 § 1 kpk w zw. z art. 74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz.U. 2018 r. poz. 2115 z późn. zm.)

postanawia

1/ uchylić zaskarżone postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Gdańsku o umorzeniu dochodzenia z dnia 31 lipca 2019 r. i przekazać sprawę Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego do ponownego rozpoznania,

2/ kosztami postępowania obciążyć Okręgową Izbę Radców Prawnych w Gdańsku, uznając je za uiszczone.

Przewodniczący :

/-/ Anna Bogdanis

Członkowie :

/-/ Elżbieta Czarnecka

/-/ Władysław Leszczyński

/-/ właściwe podpisy na oryginale

Uzasadnienie

Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Postanowieniem z dnia 29 marca 2019 roku, Sygn. akt R. [REDACTED] wszczął z urzędu na skutek zawiadomienia na podstawie art. 303 §1 kpk w związku z art. 325e kpk w zw. z art. 71¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych (t.j. Dz. U. z 2018, poz. 2115 t.j.) – zwanej dalej ustawą o radcach prawnych - dochodzenie o przewinienie dyscyplinarne, określone w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych, w zw. z art., 12 ust. 1 i art. 44 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego (Uchwała Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 roku).

Z uzasadnienia tegoż Postanowienia wynika, że Zastępca Rzecznika uznał, iż radca prawny [REDACTED] świadczył pomoc prawną w sposób nie profesjonalny oraz nie informował swoich mocodawców o przebiegu sprawy wyczerpując znamiona przewinienia dyscyplinarnego i stanowią podstawę do wszczęcia postępowania .(k.40)

Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego po przeprowadzeniu dochodzenia, polegającego wyłącznie na przesłuchaniu radcy prawnego [REDACTED] w charakterze świadka (Protokół przesłuchania świadka z 9.05.2019 roku – k- 24- 26) Postanowieniem z dnia 31 lipca 2019 roku postanowił:

„1) umorzyć dochodzenie w sprawie nienależytego wykonywania zawodu radcy prawnego przez [REDACTED] poprzez popełnienie czynu sprzecznego z zasadami etyki radcy prawnego, polegającego na świadczeniu pomocy prawnej dla mocodawców w sposób nieprofesjonalny oraz nieinformowaniu ich o przebiegu sprawy (...)

- wobec stwierdzenia, iż społeczna szkodliwość czynu jest znikoma (art. 17 §1 pkt 3 kpk w zw. z art. 64 ust 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. (...)

2. skierować do Dziekana OIRP w Gdańsku wniosek o udzielenie ostrzeżenia radcy prawnemu [REDACTED] na podstawie art. 66 ust. 1 ustawy – po uprawomocnieniu niniejszego postanowienia. „ (k.34)

W dniu 9 października 2019 roku do Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego OIRP w Gdańsku przy piśmie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego (k.- 46) wpłynęło odwołanie Państwa [REDACTED] i [REDACTED] od Postanowienia o umorzeniu dochodzenia z dnia 31.07.2019 roku przeciwko radcy prawnemu [REDACTED] – wobec

stwierdzenia, iż społeczna szkodliwość czynu jest znikoma – i skierowaniu do Dziekana OIRP w Gdańsku wniosku o udzielenie ostrzeżenia radcy prawnemu [REDACTED] na podstawie art. 66 ust. 1 ustawy o radcach prawnych (tj. z 2018 r. poz. 2115 z późn. zm.) po uprawomocnieniu się tegoż Postanowienia.

Skarżący zarzucali radcy prawnemu:

- „ (...) *dostarczenia przez Pana [REDACTED] [REDACTED] nieprawdziwych zeznań.*”

a nadto:

- zaniechania przez organ prowadzący przesłuchania świadków tj. [REDACTED] i [REDACTED] [REDACTED],

- błędną kwalifikację czynu poprzez zaliczenie takiego postępowania radcy prawnego jako czynu o niskiej szkodliwości społecznej,

Dodatkowo zarzucili, iż radca prawny:

- działając we własnym interesie ujawnił „(...) „*rzekome informacje od klienta*” - (podkreślenie własne) (...) *rozszerzając zeznania poza wymagany zakres czym naruszył Tajemnicę Zawodową (...), a ponadto informacje te zniekształcił na niekorzyść klienta, w taki sposób, że z klienta czynią osobę konfliktową, a z Radcy Prawnego osobę wygrywającą sprawę klienta.*

– nie informował Klientów o przebiegu sprawy, unikał kontaktów, wadliwie informował o faktycznym przebiegu sprawy oraz nie działał w sprawie co najmniej od sierpnia 2018 roku.

Na rozprawę przed Okręgowym Sądem Dyscyplinarnym w Gdańsku odbytym w dniu 25 listopada 2019 roku nie stawił się nikt (prawidłowo powiadomieni – k 56-60).

Sąd zważył co następuje:

Na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Gdańsku uznał, że zażalenie skarżących zasługuje na uwzględnienie.

W związku z powyższym Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców uchylił Postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego z dnia 31 lipca 2019 roku (Sygn. akt R-[REDACTED]) o umorzeniu dochodzenia. (k.34-37) i przekazał sprawę Rzecznikowi Dyscyplinarnemu do dalszego prowadzenia.

Z akt sprawy wynika, że wydanie przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Gdańsku Postanowienie z dnia 31 lipca 2019 roku o umorzeniu dochodzenia nastąpiło na podstawie otrzymanej przez Zastępcę Rzecznika od Skarżących postępowania korespondencji (k. 1-14) , przesłuchania radcy prawnego [REDACTED]

██████████ w charakterze świadka (k. 24-29) . Dodatkowo w aktach sprawy znajdują się kserokopie dokumentów (k 29-33) nie potwierdzone przez kogokolwiek za zgodność i nie opisane przez kogo zostały pozyskane.. Sąd może się jedynie domyślać, że zostały one przekazane przez świadka. Są to kserokopie:

- Pełnomocnictwa procesowego udzielonego przez ██████████ i ██████████ radcy prawnemu ██████████ w dniu 31.07.2015 roku do prowadzenia sprawy przeciwko ██████████ o zapłatę z tytułu najmu – k-33,
- Nakazu zapłaty z dnia 21 października 2016 roku – k- 32 (na tym nakazie imię pozwanej wpisano jako „██████████”, k.32,
- Wniosku z dnia 13 lutego 2017 roku o nadanie klauzuli wykonalności– bez podpisu (we wniosku wpisano imię Pozwanej „██████████)” - k. 31,
- Postanowienia Sądu z dnia 28 marca 2017 roku w sprawie sprostowania oczywistej omyłki w treści nakazu zapłaty polegającej na błędnym wpisaniu imienia pozwanej jako ██████████ zamiast ██████████ - k.30,
- Nakazu zapłaty z dnia 21 października 2016 roku opatrzonego klauzulą wykonalności z dnia 2 maja 2017 roku. – k 29. Jak wynika z adnotacji dokonanej w niniejszym nakazie wydany on została r.pr. ██████████

Zarówno z powyższych kserokopii dokumentów jak i zeznań świadka wynika, niewątpliwa opieszałość w realizacji zlecenia.

Po uzyskaniu sprostowanego nakazu zapłaty wraz z klauzulą - jak twierdzi świadek - „ (...) nakaz został przetłumaczony przez tłumacza przysięgłego języka duńskiego,(...)”

.Następnie – co wynika z zeznań – „(...) w listopadzie 2017 r. złożyłem wniosek do Sądu Rejonowego w ██████████ o wydanie zaświadczenia dotyczącego orzeczenia w sprawach cywilnych i handlowych wydanego na podstawie art. 53 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych. **Pod koniec sierpnia 2017 r. otrzymałem zaświadczenie.** (...) k.- 25.(podkreślenie własne.

W tym miejscu Sąd zauważa, że dokumenty o jakich zeznaje powyżej świadek najprawdopodobniej nie zostały Rzecznikowi nawet okazane – brak takiej adnotacji w protokole. I dalej na k-25 świadek zeznaje „ (...) **We wrześniu 2018 roku otrzymałem zaświadczenie, o którym zeznałem powyżej.** (podkreślenie własne). *Zaświadczenie to także powinno być przetłumaczone na język duński.* ”

Zdaniem Sądu, Rzecznik uzasadniając swoje orzeczenie nie zauważył sprzeczności w zeznaniach świadka, powielając je w uzasadnieniu swojego orzeczenia, nie odniósł się do maili jakie zostały dołączone do pisma kierowanego przez Skarżących do Rzecznika Dyscyplinarnego (k. 1-13) . W aktach brak jest odniesienia się świadka skargi do załączników przekazanych przez Skarżących.

Niewątpliwie , ustalenie przez Rzecznika i uznanie za prawdziwe, sprzeczne oświadczenia świadka nie pozwalają na pozostawienie orzeczenia w obiegu prawnym.

Sąd w aktach sprawy nie dopatrył się również skruchy radcy prawnego, o jakiej pisze w uzasadnieniu Rzecznik.

W takich okolicznościach Sąd uważa, że fakt dotychczasowej niekaralności nie ma w niniejszej sprawie jakiegokolwiek znaczenia.

Zdaniem Sądu, wobec niezauważenia sprzeczności w zeznaniach świadka, bardzo długiego procedowania przez Radcę prostej sprawy, nie zauważenia – co wynika z zeznań świadka - faktu, że pomylił procedury egzekucyjne tłumacząc, że mają zastosowanie inne przepisy, a nadto niewątpliwy fakt nie informowania klienta o przebiegu sprawy należało orzec jak w sentencji.

Rzecznik twierdzi, w uzasadnieniu swojego Postanowienia, że „ *mając na uwadze całokształt materiału dowodowego ujawnionego w niniejszej sprawie, należy uznać że stopień społecznej szkodliwości czynu nie uzasadnia ukarania radcy prawnego [REDAKTOWANE] [REDAKTOWANE] karą dyscyplinarną*”.

W tym miejscu Sąd zauważa, że Rzecznik pominęła całkowicie dowody zaoferowane przez Skarżących., odstąpiła również od ich przesłuchania, gdy tymczasem zgodnie z przepisem art. 325 h k.p.k: „ *Dochodzenie można ograniczyć do ustalenia, czy zachodzą wystarczające podstawy do wniesienia aktu oskarżenia lub innego zakończenia postępowania. Należy jednak dokonać czynności przewidzianych w art. 321 § 1 – 5 oraz w art. 325g § 2 przesłuchać podejrzanego i pokrzywdzonego oraz przeprowadzić i utrwalić w protokołach czynności, których nie będzie można powtórzyć. Utrwalenie innych czynności dowodowych następuje w formie protokołu ograniczonego do zapisu najbardziej istotnych oświadczeń osób biorących udział w czynności; przepisu art. 148 § 2 zdanie pierwsze nie stosuje się*”

Sąd w niniejszym składzie w pełni aprobuje stanowisko reprezentowane w licznych opracowaniach, iż uproszczenia proceduralno dowodowe postępowania prowadzonego w formie dochodzenia nie mogą naruszać norm o charakterze gwarancyjnym.

Z tego właśnie powodu ustawodawca zdecydował, iż obowiązkowym jest nawet w postępowaniu uproszczonym przeprowadzenie

- przedstawienia zarzutów a w razie konieczności ich zmiany – art.325g § 2 k.p.k.,
- zaznajomienia podejrzanego z materiałami dochodzenia, w przypadku złożenia stosownego wniosku,
- dokonanie czynności przewidzianych w art. 321 § 1 – 5 oraz w art. 325g § 2 przesłuchania podejrzanego i pokrzywdzonego oraz przeprowadzenia i utrwalenia w protokołach czynności, których nie będzie można powtórzyć.

Niewątpliwie czynności wyżej wymienione są zapisami gwarancyjnymi i to zarówno dla podejrzanego jak i pokrzywdzonego.

Wobec powyższego Sąd uznał, że Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP w Gdańsku naruszył dyspozycję art. 325 h zd. 2 k.p.k w zw. z art. 74¹ ustawy o radcach prawnych poprzez jej niezastosowanie polegającą na nieprzesłuchaniu (skarżących) Państwa XXXXXXXXXX.

Nadto – co wynika z akt - radca prawny nie został powiadomiony o treści pisma Skarżących Stąd nie mógł się do niego ustosunkować.

Sąd uchylając Postanowienie, wskazuje jednocześnie na konieczność uzupełnienia dochodzenia przez Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP w Gdańsku przynajmniej o czynności których przeprowadzenia wymaga przepis art. 325 h k.p.k. nadto zwraca uwagę, iż okazanie skruchy, o jakiej wspomina w uzasadnieniu Rzecznik nie wynika z protokołu przesłuchania świadka, jak również z żadnego innego dokumentu, skąd więc takie oświadczenie Rzecznika.

Od niniejszego postanowienia Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego OIRP w Gdańsku nie przysługuje środek odwoławczy (art. 426 § 1 k.p.k. w związku z art. 74¹ ustawy o radcach prawnych).

Przewodniczący:

/-/ Anna Bogdanis

Członkowie:

/-/ Elżbieta Czarnecka

/-/ Władysław Leszczyński

/-/ właściwe podpisy na oryginale